

Ἐν ἡμῶν ἀναδυμοσ-ρεύειαι ἐν τοῦ «Τὰ ἔργα ὁμοιότη ἐνθουσιμένη» [περιοδικὸν
 τῆς Ὀθωμαν. Αναδυμίας], τ. Δ' σ. 1450 διαλαχὴ «τῷ μεγαλειότητι τῷ νῆ-
 σῳ» τοῦ ἔτους 972 ἀπὸ ἰγίρας [= 1564] ἐν ἣ ἀναφέρειται ὅτι προσήλθον
 αἱ τὸν μπεῖην τῆς Εὐρίπου [εὐβοίας] αἱ δὲ καὶ τῆς με-μῆ [ραχιδόει] ἐν τῶν
 περιήλων μαφίρ [ἀπίστων] Ἑλλήνων καὶ Ἀρβανιτῶν ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ ἡ-
 γονίῃ, ὅτι ἐν ἣ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρβανιτῶν οἰκίαι εἶναι χίλιαι σὺν
 μοσχαί (ὡς ἐν νήσῳ), τῶν δὲ φράγμα πέντημονα ἐν ἐξήκοντα, δώδεκα φράγ-
 μοι χαμβάνουσι τὰ προϊόντα τῆς νήσου, βιάζουσι τὰς γυναῖκας τῶν νησιω-
 τῶν, φονεύουσι τινες, παρέχουσι τρεῖς μετὰ πολεμικὰ καὶ πυρκαϊὰ πλοῖα καὶ
 προξενούσι ταραχὰς, ὡς οὐκ ἔστι τίς. ἡ δὲ Ἄνδριοι προκίνοισι νὰ πληρώσῃ
 ἀνα' παῖ ἔτος περιεργίον φάρον ἐξ χιλιάδων αὐτῶν διὰ νὰ ἀπαλλοτρίωσιν τῶν φράγ-
 μων. [κατὰ Ζερζήλου ἐν σ. 30, εὐρῶν τῶν Ἀνδρίων ὁ Ἰωάννης Σουμαρίπας,
 1540-1566, υἱὸς τοῦ Κούρσινου]. διὰ τῆς διαλαχῆς ταύτης διατάσσεται ὁ σαρ-
 τζάμπας τοῦ Εὐρίπου ἵνα τοῦ ἐν Ἄνδρῳ φράγμα μελοικίῃ αἰεὶ καὶ Εὐ-
 ρειπον, τὰν ὑστέρον ἐκείνῃ κώρη, αἰεὶ καὶ Ρόδον. — [ἐν σ. 30 ὁ Ζερζήλος

Ζωφύλου, Γράμματα Φεάγμαν Δουκῶν σ. 80-81

②

Ἄνδρες

16 κί.

προσθίλει: «ὅτε καλαρυθρίους τῷ Φεάγμαν Δουκίᾳ οἱ Φεάγμοι, ἀλλὰ σω-
ζομένους παρὰ δόσιν, μετέστησαν ἐπὶ τοῖς Ἑλλησποντοῖς ἐκκλησιαστικῶν, ἵνα μὴ
μετακινῶνται ἀποδείξωσι τῇ ἀγροῦς αὐτῶν, ἥ δὲ ἴσως ἀλλήγηται ἐν
τοῖς δόκιμον δουαῶν.»

